Ce Este Justificarea

Kevin Williams

illbehonest.com/romana

Justificarea este o declaraţie juridică, legală, înaintea sălii tronului ceresc că o persoană este justificată, că este dreaptă înaintea Lui Dumnezeu. Vedeţi voi, pe cruce, Ioan 19:30, Isus a spus, "S-a isprăvit." El a desăvârşit tot pentru salvare acolo pe cruce. spune, "El care n-a cunoscut niciun păcat", Hristos, care era fără păcat, care nu a cunoscut niciun păcat, "a devenit păcat pentru noi." Bineînţeles asta nu înseamnă că El a păcătuit; El nu a cunoscut niciun păcat, dar El a devenit o jertfă de ispăşire pentru păcatul nostru. El a fost sacrificat ca un înlocuitor pentru toţi aceia care se vor pocăi şi se vor încrede în El. "Ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu..."

Asta e ceea ce teologii numesc măreţul schimb. Vedeţi voi, două imputări, două tranzacţii au avut loc la acea cruce. Prima, păcatele celui credincios, vinovăţia păcatelor credinciosului, cazierul judiciar al credinciosului, este transferat, este imputat lui Isus Hristos. Să presupunem că eu am o amendă de zece mii de lire sterline sau zece mii de dolari. Şi mă duc la altcineva sau altcineva se duce la debitorul meu şi îi spune, "Transferă datoria lui Kevin în contul meu." "Impută-mi-o mie." Acum, aceasta era datoria mea, era amenda mea, era responsabilitatea mea s-o plătesc. Din momentul în care transferul are loc şi datoria mea este transferată unei alte persoane, atunci nu mai este responsabilitatea mea s-o plătesc. Acum este, în întregime, responsabilitatea lui să o plătească. Vedeţi, asta este ceea ce s-a întâmplat pe acea cruce. Păcatul meu, păcatul tuturor celor ce vor crede în Isus Hristos, care se vor preda Lui, care îl vor lăsa pe El să îi salveze, păcatul lor este transferat, este imputat lui Isus Hristos. Deci, El l-a plătit pe acea cruce. Acesta este singurul mod în care cineva poate fi iertat. Dar, nu doar că Hristos a luat toată datoria noastră, ci de asemenea neprihănirea lui Isus Hristos este administrată credinciosului. Vedeţi, Isus Hristos a trăit o viaţă perfectă, El nu a minţit niciodată, El nu a furat niciodată, El a făcut mereu ceea ce este plăcut Tatălui. Şi ceea ce se întâmplă când cineva crede cu adevărat, când cineva se pocăieşte şi se încrede în Isus Hristos să îl salveze, nu doar că păcatele lui sunt luate, ci neprihănirea lui Isus Hristos, viaţa perfectă a lui Isus Hristos, este acreditată credinciosului. Vedeţi voi, acum Dumnezeu se uită la mine ca şi cum eu aş face mereu lucrurile care îi fac plăcere lui Dumnezeu pentru că El nu se uită la mine prin lentilele faptelor mele, ci prin lentilele a ceea ce Hristos a făcut.

O cartea excelentă pe care o recomand cu căldură, scrisă de Charles Leiter, se numeşte, "Justificare şi Regenerare". El explică aceste adevăruri minunate, esențiale, într-un limbaj ușor de înțeles. Acolo, el dă această analogie. El spune, trei studenți la fizică încep un curs de fizică. În prima zi a cursului de fizică, profesorul spune primului student care intră în cei doi ani de fizică, îi spune, “Ai luat un 10.” El răspunde, “Am luat un 10? Nici n-am lucrat încă nimic, cum să am un 10?” El spune, “Ai luat un 10.” Acest băiat spune, “Da! Da! Am un 10! Vreți să spuneți că acum putem să studiem aceste lucruri doar de plăcere?” Acum, asta e adevărat pentru fiecare credincios adevărat. Din momentul în care el se întoarce de la păcat și de la sine și se încrede, își pune credința simplă de copil în Isus Hristos pentru a-l salva, toate păcatele lui sunt luate, propria lui notă, nota lui jalnică a păcatului este ștearsă pentru că Hristos a plătit-o integral, și nota lui Isus Hristos, viața perfectă a lui Isus Hristos, este acreditată credinciosului.

Acum, al doilea student merge la primul curs de fizică din cei doi ani de fizică, profesorul îi spune, “Ai luat un 10.” Acest băiat spune, “Nu, eu nu accept așa ceva, vreau să îmi câștig propria notă.” Acesta este D-nul Legalist, este ca D-nul Catolic, ca D-nul Musulman, acesta este ca mulți creștini practicanți care nu se încred în lucrarea terminată de Isus Hristos. Realitatea este că nota noastră nu va fi niciodată suficient de bună. Nota noastră ne va duce doar în iad, dar 10-ul este acordat.

Acum, al treilea student vine în primul an din cei doi ani de cursuri de fizică și profesorul îi spune, “Ai luat un 10.” Şi el spune, “Am luat un 10? Ahh, e minunat!” El iese pe ușă și aruncă propriile cărți de fizică direct în gunoi. Acesta este falsul convertit, este cel care nu crede cu adevărat ceea ce pretinde că crede.

El nu l-a văzut niciodată pe Hristos. Dar ascultați, principalul aspect al acestei analogii este că din momentul în care cineva se încrede cu adevărat în Hristos, este justificat înaintea Tronului lui Dumnezeu pentru totdeauna datorită a ceea ce a făcut Hristos. Vezi, salvarea este doar a Lui sau tu vei pierii. În Romani, capitolul 4, versetul 2, Pavel dă aici un exemplu despre cum Avraam a fost justificat, cum Avraam a fost drept înaintea lui Dumnezeu, pentru a ne arăta cum pot fi toți oamenii neprihăniți înaintea lui Dumnezeu, cum toţi oamenii sunt considerați neprihăniți înaintea lui Dumnezeu. Vedeţi, Hristos a făcut totul acolo pe cruce, dar cum este acest lucru transferat credinciosului? Cum se face că acest 10 perfect este tranferat credinciosului? Răspunsul este: prin credință. Dar mulţi oameni, aveţi mare grijă, spun, “Da, eu cred că Isus a realizat totul pe cruce.” Şi apoi spun, “Cred că prin credință acest lucru ne-a fost tranferat nouă.” Dar dacă scrutezi bine, ceea ce vor să spună prin 'credință' sunt fapte. Iacov spune, “credința fără fapte este moartă”. Este adevărat că adevărata credință va produce fapte bune. – Iacov 2:26 Adevărata credință mântuitoare, credința reală întotdeauna

produce fapte bune, “credința care lucrează prin dragoste” – Galateni 5:6 pentru că ceea ce facem dă pe față ceea ce credem cu adevărat. Restul sunt doar vorbe religioase în vânt. Dar vedeți voi, deși adevărata credință mântuitoare va produce fapte bune, credința este de fapt opusul faptelor.

Complet opusul, este totala renunțare de a ne încrede în faptele noastre. Evrei spune că temelia credinței mântuitoare este “pocăința de faptele moarte” – Evrei 6:1. Trebuie să ne pocăim de orice încredere în noi și să vedem că Hristos a făcut totul. Credeți-L. În Romani 4:2, Pavel argumentează, “Dacă Avraam a fost socotit neprihănit prin fapte, are cu ce să se laude, dar nu înaintea lui Dumnezeu.” Dacă erau faptele lui Avraam, dacă ar fi fost prin a face ceva, chiar și luarea unor decizii bune, să se ridice pe sine la un anumit nivel, ar avea cu ce să se laude. Practic și-ar câștiga salvarea într-un anumit sens, dar nu înaintea lui Dumnezeu. Nu are nimic cu care să se laude și el arată asta în Romani 4:3, "Căci ce zice Scriptura? "AVRAAM A CREZUT PE DUMNEZEU, ȘI ACEASTA I S-A SOCOTIT (i s-a considerat) CA NEPRIHĂNIRE.” " Deci din acel moment, Avraam a început să-L creadă pe Dumnezeu. El a crezut Cuvântul lui Dumnezeu - care noi știm că este Isus Hristos - așa cum noi credem în Hristos. Din momentul în care cineva crede în Hristos, el încetează să se mai încreadă în sine și înțelege că Hristos a făcut totul. Este socotit acelei persoane ca neprihănire, ea devine neprihănită înaintea tronului lui Dumnezeu din ceruri. Versetul 4, “Însă celui ce lucrează, plata cuvenită lui i se socoteşte nu ca un har, ci ca ceva datorat.” – Romani 4:4 Vedeți, dacă oamenii ar face ceva să merite favoarea lui Dumnezeu, atunci nu ar fi prin har.

Nu ar fi darul mântuirii. Vezi, nu poți să-ți câștigi drumul spre Dumnezeu. Trebuie să abandonezi încrederea în tine. Tu nu poți face nimic ca să fii acceptabil înaintea Lui. Dacă tu gândești în acest fel, “Știi, am toate aceste păcate, dar sper ca faptele mele bune să cântărească mai mult decât faptele rele,” Este ca și cum încerci să mituiești un judecător. E ca și cum ai spune, “Uite judecătorule, ia acest plic galben, plin de fapte bune, și treci cu vederea acele fapte rele.” Doar un judecător corupt ia mită. Dumnezeu nu va lua mită, dar omul încearcă să-l facă pe Dumnezeu un datornic. Omul refuză să se încreadă în ceea ce Hristos a făcut pentru că vrea să simtă că Dumnezeu îi este dator cu ceva, dar Dumnezeu nu ne datorează nimic decât iadul deoarece “toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.” – Romani 3:23.

“NU ESTE NICIUN OM NEPRIHĂNIT, NICIUNUL MĂCAR.” – Romani 3:10. Dacă viața gândurilor tale ar fi la televizor în această seară și oamenii ți-ar putea vedea gândurile, gândurile tale din ultima lună, cât de confortabil te-ai simți? Copiii tăi, mama ta, părinții tăi, prietenii, colegii de lucru văzându-ți viața gândurilor? Pe bună dreptate, gândurile

tale arată inima ta. Ceea ce vreau să spun e că nimeni nu poate fi suficient de bun pentru a sta înaintea lui Dumnezeu. Trebuie să fii perfect; DAR Hristos a suferit tot. El îți va lua privirea de la tine și o va întoarce, ridică-ți privirea la El care a plătit pentru fiecare gând rău, pentru fiecare faptă rea, pentru fiecare cuvânt rău. Și dacă te vei ridica și îl vei urma, încrezându-te nu în abilitatea ta de a-L urma, ci încrezându-te în ceea ce El a făcut, El te va salva. “pe când, celui ce nu lucrează, ci crede în Cel ce socoteşte pe păcătos neprihănit, credinţa pe care o are el îi este socotită ca neprihănire.” – Romani 4:5.

Observați, celui care nu lucrează, celui care renunță la a se încrede în sine și crede în El, crede în Dumnezeu care îl justifică pe cel nelegiuit, crede în Hristos. Observați aici, nu spune că celui care a atins un anumit standard, celui care-și curățește viața, celui care devine religios și ajunge la un punct în care să fie acceptabil înaintea lui Dumnezeu, pentru că nu suntem invitați să venim la Hristos la acel nivel. Textul spune, “pe când, celui ce nu lucrează, ci crede în Cel ce socoteşte pe păcătos neprihănit” - Romani 4:5. Observați, Dumnezeu justifică, El socotește ca neprihăniți, înaintea tronului lui Dumnezeu din cer, păcătoși nelegiuiți. Isaia spune, “Veniţi şi cumpăraţi bucate, veniţi şi cumpăraţi vin şi lapte fără bani şi fără plată!” – Isaia 55:1 Trebuie să ajungi la concluzia că tu nu ai nimic de oferit lui Dumnezeu. Tu, care nu ai nici un ban, tu, care nu ai nimic de oferit lui Dumnezeu, trebuie să realizezi că tu nu ai NIMIC de oferit lui Dumnezeu. Încetează să te mai târguiești cu El, "Voi ajunge la un anumit nivel și atunci poate mă vei accepta." Dar înțelege că nu ai nimic cu care să te târguiești, că nu vei fi niciodată acceptabil înaintea lui Dumnezeu prin tine însuți, și supune-te lucrării terminate a lui Hristos. Încrede-te în ceea ce a făcut El. El îi justifică pe cei nelegiuiți, oameni care sunt încă păcătoși. Ăsta e singurul mod în care ești invitat să vii la El. Charles Spurgeon a dat această analogie, el a spus că a fost un pictor care a pictat un tablou al orașului în care trăia. Și era acolo un bine cunoscut măturător de străzi pe care dorea să-l includă în tablou. Așa că i-a spus omului, “Vino în studioul meu mâine și te voi plăti ca să te pictez. Vreau să te am în tabloul meu pentru că vreau să am un măturător de străzi în el.” Așă că bărbatul a mers acasă, a făcut baie, și-a spălat și pieptănat părul, și-a pus cel mai bun costum. A mers la studioul de artă și i s-a arătat ușa (de ieșire) pentru că el nu a fost invitat în această calitate, el a fost invitat ca un măturător de stradă murdar. Tu nu ești invitat la viața veșnică în Hristos ca o persoană neprihănită, ești invitat să vii la El pentru salvare acum, în acest moment, cu toate păcatele tale murdare, ca un păcătos mizerabil. Doar așa te va accepta El. Dacă vii la El, nu pe baza meritelor tale ci pe baza sângelui, încrezându-te în ceea ce El a făcut la cruce. Uitați-vă la acest frumos adevăr a ceea ce a făcut Hristos. “Tot astfel, şi David numeşte fericit pe omul acela pe care Dumnezeu, fără fapte, îl socoteşte neprihănit.” – Romani 4:6.

Dumnezeu dă credinciosului neprihănirea, fără fapte. El ia păcatul, nu-și mai amintește păcatele lui pentru că El a plătit pentru toate. Și El îi dă acelui om neprihănirea lui Isus Hristos. El plătește pentru păcatele credinciosului; trecute, prezente și viitoare. Deci încă o dată, credinciosul are un 10 perfect în ochii lui Dumnezeu din momentul în care crede. Nota aceea nu se schimbă. “Ferice”, zice el, “de aceia ale căror fărădelegi sunt iertate şi ale căror păcate sunt acoperite! ” – Romani 4:7. “Ferice de omul căruia nu-i ţine Domnul în seamă păcatul!” – Romani 4:8. Observați asta, Domnul nu ține în seamă păcatul credinciosului. El nu este împotriva acestuia. Acum, există un sens foarte real, bineînțeles, că în calitatea Sa de Tată iubitor, pedepsește un fiu pe care-l iubește. Când un credincios păcătuiește, Dumnezeu va veni și va pedepsi acea persoană, dar fiecare nuia de pe spatele credinciosului este pusă acolo de către mâna dragostei. El ne aduce sub convingere pentru a ne corecta. Din momentul în care cineva crede, Dumnezeu nu mai vine niciodată la credincios precum un judecător punitiv. Mânia este satisfăcută complet la cruce. El nici măcar nu mai ia în considerare păcatele credinciosului pentru că El a plătit pentru ele.

Vedeți voi, pentru a explica acest adevăr, “Ferice de omul căruia nu-i ţine Domnul în seamă păcatul!” – Romani 4:8 - faptul că Dumnezeu nu mai atribuie păcatele credinciosului împotriva lui, voi folosi o altă analogie din cartea excelentă a lui Charles Leiter, chiar o recomand, "Justificare și Regenerare". El dă această analogie a unui om care întârzie la serviciu și aleargă de colo-colo, arde pâinea prăjită, și îi spune un cuvânt rău soției sale; dar la început, el nici măcar nu realizează că l-a spus. Iese pe ușă, este aspru cu ea. Ajunge la lucru și cum se așează la birou, Duhul începe să-l convingă de păcat. Acum, el este un creștin și începe să gândească, “Am greșit față de soția mea în aceasta?” și ajunge la un punct în care nu mai poate îndura. Așa că o sună și îi spune, “Draga mea, îmi pare așa de rău.” Se roagă și îi spune lui Dumnezeu, “Doamne, iartă-mă, îmi pare așa de rău.” Acum, ce s-ar fi întâmplat acestui creștin dacă ar fi murit înainte de a se pocăi? S-ar fi dus în cer sau în iad? Răspunsul este că s-ar fi dus în cer pentru că este creștin. “Ferice de omul căruia nu-i ţine Domnul în seamă păcatul!” – Romani 4:8. De ce nu ține Domnul în seamă păcatele credinciosului? Pentru că a plătit pentru ele. Au fost plătite în întregime de Isus Hristos pe cruce, acum două mii de ani. Acum, aceeași analogie, dar cu o mică întorsătură.

Creștinul întârzie la serviciu, umblă de colo-colo, își arde pâinea prăjită. Îi spune un cuvânt nepotrivit soției, este puțin nepoliticos, dar de data asta, știe foarte bine ceea ce a făcut, dar se încăpățânează. Știe că a fost nepoliticos cu șotia sa, știe că a greșit, dar se încăpățânează și refuză să se pocăiască. Iese pe ușă, ajunge la lucru, dar în cele din urmă, Duhul îl convinge. Și nu mai poate rezista, este frânt, își sună soția, “Draga mea, te rog să mă

ierți.” Se roagă lui Dumnezeu, “Te rog să mă ierți.” Acum, de această dată el știe prea bine ceea ce a făcut. Deci, dacă ar fi murit înainte de a se pocăi, s-ar fi dus în cer sau în iad? Răspunsul este că el s-ar fi dus în rai, pentru că “Ferice de omul căruia nu-i ţine în seamă Domnul nelegiuirea” – Psalmul 32:2. De ce? Pentru că pentru acel păcat s-a plătit la cruce.

Vezi, credinciosule, trebuie să ieși din această mentalitate romano-catolică ce spune că tot intri și ieși din grația lui Hristos. Ca și o fetiță care culege petalele unei flori, “Mă iubește? Nu mă iubește? Mă iubește? Nu mă iubește?” Când cineva se descurcă destul de bine și se gândește, “Da, Hristos mă iubește. Hristos este mulțumit de mine acum.” Apoi, începe să greșească și se gândește, “Nu mă mai iubește acum.” ACEASTA ESTE MÂNDRIE! Asta înseamnă să te mândrești cu performanțele tale. Singurul mod în care putem fi acceptați este pe baza notei lui Isus Hristos. Nu putem niciodată să îmbunătățim această notă. Nu putem niciodată coborî această notă pentru că este toată a Lui. Vedeți, aceasta nu înseamnă că credinciosul va spune atunci, “Păi, dacă așa stă treaba, atunci mă voi duce și mă voi bucura de păcat”.

Departe de așa ceva, așa gândește doar cel fals convertit, cel care nu este schimbat, dar pe adevărații convertiți asta îi motivează să dorească să trăiască pentru Hristos. Hristos justifică pe cel nelegiuit. Singurul mod în care poți fi drept înaintea Lui este prin a te supune la ceea ce a făcul El pe cruce, să te predai Lui. Biblia spune, “acum este vremea potrivită” – 2 Corinteni 6:2 - când El te poate accepta, când El te va accepta. Într-o zi va fi prea târziu. Dacă auzi vocea Lui, nu-ți împietri inima, ci vino la El chiar azi. Predă-ți viața Lui, înțelege că El a făcut totul pe cruce.

În pilda ospățului de la nuntă (Matei 22:1-14) Isus a spus o pildă despre un mare Rege care a dat un ospăț și care a spus, “Ieși afară și invită pe toată lumea la ospăț pentru că ospățul este gata, salvarea este gata în Hristos.” El a făcut tot ceea ce tu ai nevoie pentru a ajunge în rai. Așa că vino, încrede-te în El, o credință asemenea unui copil. Întoarce-te de la tine însuți și de la păcat și vino la El, și vei fi mântuit. Dar în pildă ni se spune că la ospăț era un bărbat, care pretindea că este creștin, care nu avea haine de nuntă și se spune, “Apoi Regele a spus servitorilor, 'Legați-l de mâini și de picioare și aruncați-l în întunericul de afară; acolo este plânsul și scrâșnirea dinților.' ”- Matei 22:13. Acum, pentru a explica această pildă: vedeți, în acele zile, Regele era cel care furniza hainele pentru oameni pentru a le purta la nuntă. Așa cum și Hristos ne-a oferit haina dreptății Lui perfecte. Aceasta este singura dreptate, aceasta este singura haină pe care o putem purta înaintea lui Dumnezeu. În acele zile, a nu te îmbrăca cu haina de nuntă oferită de Rege însemna să arăți dispreț față de Rege. Mulți oameni încearcă să se îmbrace singuri. Ei tot cred că se pot curăța singuri, încrezându-se în sine, pun un bandaj

acolo și dincolo, încearcă să se spele. Ascultă, trebuie să iei haina de nuntă a lui Isus Hristos. Trebuie să renunți la speranța de a te îmbrăca singur, de a încerca să te curățești singur, și încrede-te în Isus Hristos. Uită-te la El și trăiește, nu ai nimic altceva de făcut decât să te uiți la Hristos pe cruce. Să îți vezi numele scris pe mâinile Lui. Să vezi acele răni străpunse pentru păcatele tale. El te va îmbrățișa azi, dar trebuie să te întorci de la tine, trebuie să te întorci la El. Încrede-te în El.

Încă o analogie din cartea lui Charles Leiter, "Justificare și Regenerare". Vedeți, uneori oamenii încearcă să transforme credința în fapte. “Dacă aș avea și eu suficientă credință, dacă aș putea să cred un pic mai mult, dacă m-aș putea pocăi un pic mai mult...” Dar ascultă-mă cu mare atenție acum, este important în ce îți pui credința. A avea credință în Hristos. Charles Leiter, în "Justificare și Regenerare", folosește această analogie. Sunt două poduri care traversează Marele Canion. Acum, dacă primul pod este dintr-o funie subțire și oriunde îți pui piciorul pe acel pod este șubred și cu găuri, nu contează câtă credință ai în acel pod că te va ține. Poți să strângi din dinți, poți să-ți încleștezi pumnii, poți să strângi ochii și să spui, “Cred că acest pod mă va ține!” În momentul în care pui piciorul pe pod, vei trece prin el și vei cădea. Nu pentru că ai o credință slabă și șubredă, ci pentru că podul este slab și șubred.

Acum, dacă al doilea pod este unul dintre acelea făcute bine, din beton și cu structură din metal, atunci de cât de multă credință ai nevoie pentru ca acel pod să te susțină? Tot ce ai nevoie este suficientă credință pentru a călca pe acel pod pentru că în momentul în care-ți pui piciorul pe acel pod, te va ține, nu pentru că credința ta în el este mare, ci pentru că podul este puternic. Tot ce ai nevoie este de o credință cât un bob de muștar. Doar pune-ți credința în Hristos, încrede-te în El. Ia-L pe cuvânt, El nu poate să mintă. “Dumnezeu nu poate să mintă” – Evrei 6:18.

El spune, “pe cel care vine la Mine nu-l voi izgoni afară.” - Ioan 6:37. Dacă chiar Îl dorești pe El azi, atunci ia-L pe cuvânt. “Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea.”– Ioan 7:37. Dacă te-ai săturat să bei din apele stătute ale păcatului acestei lumi și ale sinelui, vino la Hristos și bea, El îți promite acolo ape vii. Adevărată împlinire, adevărată viață în a-L cunoaște pe El. Nu ți-ar spune să vii la El dacă nu ar vrea să vii la El. El te invită să vii la El. Așa că vino chiar azi.

http://illbehonest.com/romana/Ce-Este-Justificarea-Kevin-Williams